

forhale Sagerne hurtige Fremme og Afgjørelse; men Medskrivningen forekommer mig at være aldeles nødvendig, saalænge Forholdet tænkes ordnet paa den Maade, som er tilfjetet i Lovudkastet, og hvorimod det synes mig at Stemningen i denne Sal ingenlunde er; det forekommer mig, at Stemningen i denne Sal snarere gaaer videre i den Retning, hvorefter Medskrivningen bliver nødvendig. Af to Hensyn nemlig bliver Medskrivningen nødvendig, for det Første af Hensyn til den mulige Appel, og dernæst af Hensyn til den Mulighed, at i flere Sager andre Dommere, som ikke have overværet Retsforhandlingerne, skulle træde til og affige Dommen; i disse Tilfælde vil det være nødvendigt, at der foreligger en Medskrivning, idet de senere tilfaldte Dommere ellers ikke kunne blive bekendte med, hvad der er passeret.

Spørgsmaalet om Protocollationen hænger altsaa nøie sammen med disse andre Spørgsmaal, som nærmest vedrøre § 5, nemlig om og hvorvidt Appel i deslige Sager skal kunne finde Sted, og i hvilke Tilfælde en enkelt Dommer overhovedet skal kunne dømmende, uden andre Dommere's Tilfaldelse. Idet jeg derfor nu gaaer over til at omtale § 5, maa jeg med Hensyn til Omraadet af de Sager, som paatænkes henlagte under den nye Ret, først bemærke, at jeg for mit Vedkommende ikke nærer nogen Betænkelighed ved, at Maximum af Bødestraffen er forhøjet til 20 Rd., at Maximum af simpelt Fængsel ligeledes er forhøjet fra 8 Dage til 14 Dage, Alt i Sammenligning med Bestemmelserne i Placat af 4de April 1809, som tillægger Politidirecteuren Afgjørelsen af visse Sager; men naar det hedder i Lovudkastet: „Naar Dommeren efter Sagens Bestaaffenhed skjøner, at der ikke kan blive Spørgsmaal om Anvendelse af høiere Straf end Bøder paa 20 Rd.“ osv., da kunde jeg ønske disse Udtryk noget modificerede, saaledes at det kom til at hedde, at den enkelte Dommer alene kan paadømme Sagen, naar han efter Sagens Bestaaffenhed skjøner, at Straffen ikke bør være høiere end Bøder paa 20 Rd. osv. Dersom Sagerne nemlig i alle de Tilfælde, hvor Dommeren kan skjøne, at der kan være Spørgsmaal om høiere Straf

end 20 Rd. osv., skulle henvises til Criminal- og Politiretten, saa vil Resultatet blive, at de i de fleste Tilfælde ikke blive paakjendte af en enkelt Dommer alene, da det efter Bestaaffenheden af vor Lovgivning, som den nu er og som den formeentlig ogsaa fremdeles vil blive, kun vil være meget faa Tilfælde, i hvilke det med Rette kan siges, at der ikke kan blive Spørgsmaal om høiere Straf end Bøder paa 20 Rd. osv. Men hvad angaaer det væsentligere Spørgsmaal betræffende Enkeltdommere's Ret til at afgjøre Sagen uden Appel, da er der fra flere Sider udtalt endogsaa Skræf for denne Snappellabilitet. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Sacobsen) har navnlig udtalt sig meget bestemt mod denne Bestemmelse i Udcastet, det er navnlig ham, der brugte det Udtryk, at han frygtede for, at dersom denne Bestemmelse blev staaende, vilde den nye Ret, istedetfor at vække Tillid, blive en Skræf, og lignende Ytringer ere faldne fra flere andre ærede Talere's Side. Jeg tilstaaer, at jeg ikke deler denne Frygt for, at den nye Domstol paa den Maade skulde udbrede Rædsel; jeg formaaer ikke at indsee, hvorfor der skulde være mere Rædsel for, at denne Udsesfor, som man naturligtviis maa forudsætte bliver valgt af Justitsministeren med tilbørlig Omhu, en Mand, som maa forudsættes at være sin Post voksen — at denne Dommer skulde misbruge sin Stilling og idømme Straffe ikke i Overensstemmelse med Lovgivningen, end man hidtil har havt Rædsel for, at Politidirecteuren skulde misbruge sin Stilling i saa Henseende, og jeg maa gjøre opmærksom paa, at Pl. af 4de April 1809 bestemmer, at Politidirecteuren skal være berettiget til uden Appel at idømme Straffe i de Tilfælde, hvor Forseelsen er bevist eller tilstaaet, og hvor han skjøner, at Straffen kan ansættes til ikke høiere end 4 Dages Fængsel paa Vand og Brød — Bøderne's Maximum er noget lavere, end her er foreslaaet, men hvad det fornemmelig kommer an paa, den væsentligere Straf, om hvilken man siger, at den har en vanærende Charakter, nemlig Vand- og Brødstraffen, der er Maximum det samme. Jeg troer, som sagt, ikke, at man virkelig kan have Tøie til at nære Frygt for, at den til-